

Listopad

1.11. navštívila **VI. A** výstavu **Náš stát v Hrzánském paláci.**

Na výstavě jsme poslouchali vyprávění paní průvodkyně o státních symbolech. Mohli jsme si poslechnout českou i slovenskou hymnu. Odnesli jsme si komiksovou knížku o státních symbolech.
Jan Singer, 7. ročník

Mohli jsme si osahat velký státní znak a českého lva. Honza si složil skládanku s českým lvem.
Bára Krčmářová, 7. ročník

1.11. od 19 hodin se **internátní žáci** zúčastnili **benefičního koncertu pro Školu Jaroslava Ježka v kostele u Kapucínů.**

2.11. Žáci **I. PrŠ** zhlédli představení **Elektrický Emil v divadle Gong.**

První, co v tom představení bylo, bylo zkoušení dětí. Byli tam Malvína a Emil Kolben. Emil Kolben se přezkoušel místo té Malvíny. Pak si napsali, že půjdou spolu na procházku. Chtěli jet spolu vlakem nebo lokomotivou na výlet. Jenže Malvíně se nelíbilo, že ta lokomotiva smrděla. Tak Emil Kolben jel do Ameriky, do New Yorku, pracovat na dva roky, aby nejeli tou smradlavou lokomotivou. Chtěl totiž sestrojít tu nesmradlavou lokomotivu. Pak si zavolali, že Malvína přijede za ním do Ameriky. Nakonec mu poradili, že tu lokomotivu mají strčit do zásuvky. Trvalo mu to mnoho let, než tu lokomotivu sestrojil. Pak se rozhodli, že odjedou domů. To byl konec představení.
Eliška Marešová, 10. ročník

2. 11. proběhla v **Nových Butovicích** soutěž v psaní na PC klávesnici. Nejlepší z našich žáků byl **Marek Čtvrtečka**, který se umístil na **3. místě**.

Dne 2. 11. se na střední škole v Butovicích konala soutěž v psaní na počítači. Z naší školy jsme se zúčastnili Antonín Půlkrábek, Marie Kluchová, Marek Čtvrtečka, Jaroslav Klucho, Nela Franková, Daniela Leitemannová s námi jely učitelky paní Vachtlová a paní Průchová. Soutěž začala po deváté hodině. Nejdříve jsme psali ti, kteří text opisovali, čili já, Jára Klucho, Marie Kluchová, na opis jsme měli deset minut. Poté šli psát ti, co se jim text diktuje, chodili na opis postupně vždy jeden z každé školy. Školy, které se zúčastnily, byly z Plzně, Brna, Prahy. Soutěž skončila vyhlášením vítězů ve dvě hodiny odpoledne. Z naší školy jsme se umístili já na šestém místě se 116 úhozy, dále na pátém místě Jaroslav Klucho, na čtvrtém místě Nela Franková a na třetím místě Marek Čtvrtečka. Marie Kluchová byla diskvalifikována kvůli nedodržení limitu chyb. Soutěž byla pěkná a celkem zábavná.
Toník Půlkrábek, 10. ročník

Byli jsme s paní Průchovou a s paní Vachtlovou na soutěži psaní na klávesnici. Psali jsme 10 minut. Marek Čtvrtečka byl na 3. místě, Nela Franková byla na 4. místě, Já jsem byl na 5. místě měl jsem 0.75 chyb a 174 úhozů za minutu, Tonda byl na 6. místě. Na závěr jsme měli na oběd řízek s bramborem. Soutěž se mi líbila, jenom mě naštvalo, že Maruška říkala, že se dávají flešky a já jsem ji nedostal.
Jára Klucho, 10. ročník

Na soutěž jsme jeli autem s panem Artýszkem. Když jsme vystoupili v Nových Butovicích, šli jsme do školy, kde nás přivítala jedna paní učitelka s panem ředitelem. Na soutěži byli Ondřej Krejča s Benjaminem Levíčkem, Jan Pondělíček, Nela Franková, Jára Klucho, Marie Kluchová a Tonda Půlkrábek. Když nás paní Průchová vyvolala, šli jsme do učebny, kde jsme psali. Když jsme se rozepsali, tak jsme chvíli počkali. Po rozepisování jsem měl trochu trému, ale nakonec jsem to nějak zvládl. Už si nepamatuju, kolik jsem měl úhozů, ale naopak si ještě moc dobře pamatuju, že jsem měl 3 chyby. Byl jsem na třetím místě. Na této soutěži byl nejlepší Benjamin Levíček, který se umístil na 1. místě. Pak jsme šli na oběd. K obědu jsme měli polévku a kuřecí řízek s bramborami. Po obědě bylo vyhlášení, na kterém jsem dostal počítačovou myš. Po půl třetí jsme se vraceli do školy. Počítačová soutěž se mi líbila. Byl bych rád, kdyby se konala zase příště.

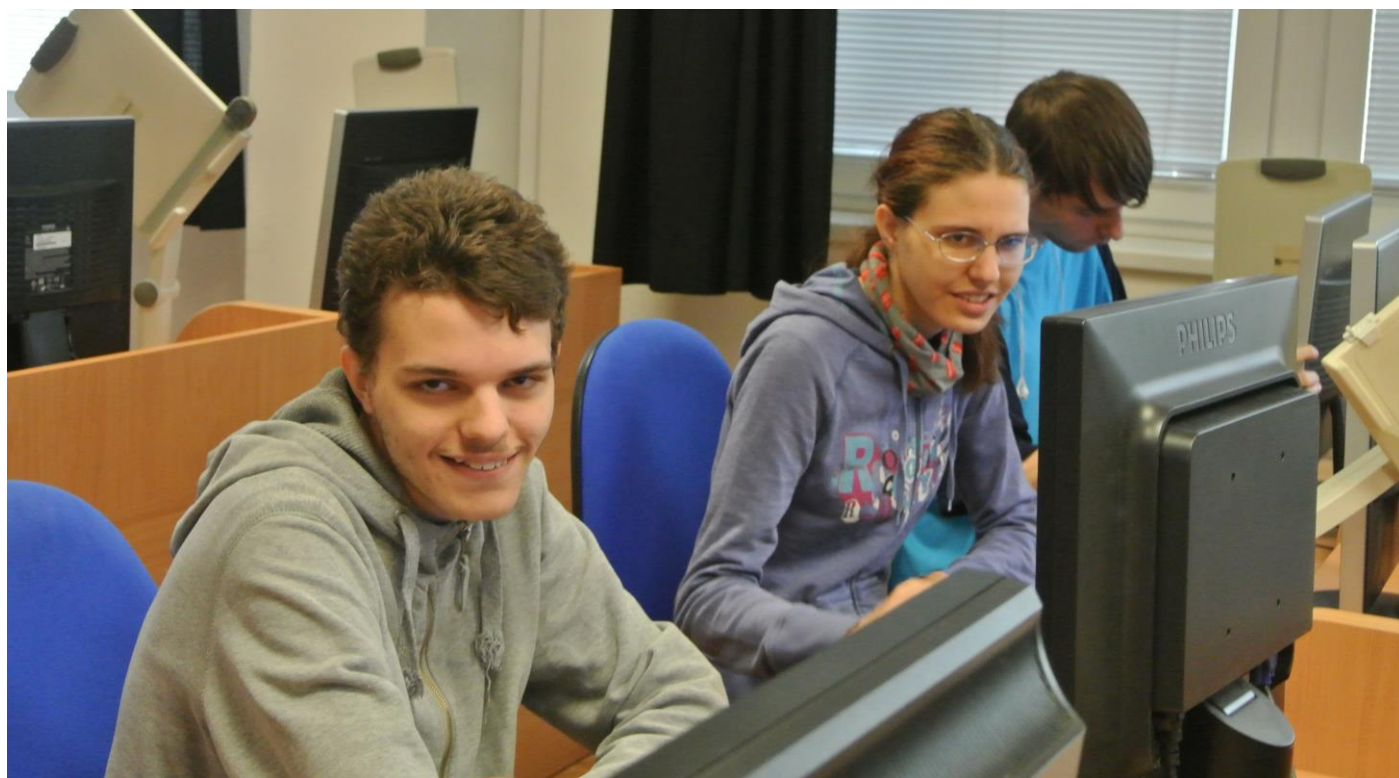
Marek Čtvrtečka, 10. ročník

VÝSLEDKOVÁ LISTINA - SOUTĚŽ V PSANÍ NA KLÁVESNICI PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENÉ 2017

ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Pořadí	Jméno	Příjmení	Startovní číslo	Škola	Hrubé úhozy za 10 min.	Počet chyb	Čisté úhozy za 10 min.
1	Benjamin	Levíček	20	CMGP Brno	2559	8	2479
2	Ondřej	Krejča	12	ZŠ a MŠ Litvínov	1936	3	1906
3	Marek	Čtvrtečka	7	Škola J. Ježka Praha	1968	9	1878
4	Nela	Franková	8	Škola J. Ježka Praha	1617	3	1587
5	Jaroslav	Klucho	9	Škola J. Ježka Praha	1454	11	1344
6	Antonín	Půlkrábek	11	Škola J. Ježka Praha	1224	6	1164
7	Pavel	Zeman	6	ZŠ a MŠ Plzeň	1092	4	1052
8	Adrian	Novák	2	ZŠ a MŠ Plzeň	1013	1	1003
9	Veronika	Burianová	1	ZŠ a MŠ Plzeň	893	0	893
10	Ondřej	Pilc	3	ZŠ a MŠ Plzeň	691	1	681
11	Vilém	Včala	5	ZŠ a MŠ Plzeň	688	1	678
12	Pavel	Šilhavý	4	ZŠ a MŠ Plzeň	471	0	471

3. 11. navštívili žáci I. PrŠ výstavu Modrá škola.

7. 11. od 15 hodin proběhla v sále **beseda se zpěvákem Kamilem Střihavkou**.

8. 11. se od 8.30 konal ve škole **den otevřených dveří**.

9. 11. navštívili žáci **II. PrŠ kostel sv. Antonína** na Strossmayerově náměstí, kde si mohli **prohlédnout varhany a případně si na ně zahrát**.

9. 11. od 1 –16 hodin **žáci VI., VII. A a I. PrŠ** navštívili **domov pro seniory Palata**. Akce proběhla v rámci **projektu Jsem laskavec**.

Jsem Laskavec

Letos jsme se s dětmi připojili k projektu „Jsem laskavec“. Tento projekt vyhlásila Nadace Karla Janečka pro děti ve věku 6 – 15 let. Děti si měly vyzkoušet vykonat nezištný laskavý skutek v rámci Světového dne laskavosti 13. 11. a tak inspirovat i dospělé. Účast na projektu byla dobrovolná. Děti si samy vymyslely a zapsaly na nástěnku čtenářského koutku laskavost, kterou budou ochotny do 13. listopadu vykonat. Žáci VI. A, VII. A a dvě žákyně z praktické školy se domluvili, že navštíví a potěší klienty domova pro zrakově postižené seniory v Praze na Palatě. Návštěva se nakonec konala v náhradním termínu 9.11. Na návštěvu žáci nepřišli s prázdnou. Třída I. Prš upekla výborný koláč. Setkání se vydařilo. Seniory milá konverzace potěšila a rozptýlila, děti odcházely s dobrým pocitem.

Marta Hrušková, učitelka

„Skutky laskavosti“ žáků:

Cizímu člověku bych pomohl navigovat. Smutnému člověku bych pomohl ho rozesmát.

Damián Váša

Ve škole bych pomohl nemocnému kamarádovi, povídal bych si s ním.

Jaroslav Billý

Chtěla bych mamince pomoci vyřešit její zdravotní potíže. Pomohla bych jí tím, že bych ji přesvědčila o tom, aby šla k příslušnému doktorovi. Nemám možnost tuto pomoc uskutečnit, protože maminka má velký strach z vyšetření a nedaří se mi ji přesvědčit.

Marie Kluchová

Mohl bych mamince koupit kytičku, např. lilii, růži nebo orchidej. Také bych mohl uspat Kubíka, aby maminku nerušil při práci. Nebo bych jí mohl koupit parfém, např. broskvový.

Matvej Lavrjuk

Chtěl bych pomoci mamince s batohem. Až půjdu s maminkou na nákup, tak ji pomůžu. Protože ten batoh bude určitě těžký a já přece nenechám maminku tahat těžký batoh.

Jaroslav Kluch

Kdyby byl kamarád nemocný a ležel na internátě, přinesl bych mu oběd. Kdyby venku paní spadla taška, tak bych jí ji sebral.

Tadeáš Singer

Ráda bych pomohla mamince s uklízením bytu.

Nella Olahová

*Tondovi bych ráda pomáhala do schodů a s pohybem po škole.
Kristina Kratochvílová*

Pomáhat mamince s vysáváním. Antonín Turek

Ráda bych pomohla sestře uklidit pokoj. Eliška Vodičková

Jako dobrý skutek bych pomohl babičce nebo dědovi do schodů. Pavel Tulej

Kdyby někdo někomu ubližoval, tak bych ho bránil. Martin Zita

Pomůžte sěgře, když bude nemocná. Pohlídám Celestýnu. Pomůžu Kristýně s notami, aby se dostala na Deylák. Bára Krčmářová

Já bych vykonal skutek v rámci svých možností a v rámci laskavosti bych pomohl kamarádovi s úkoly, když by si nevěděl rady. Adam Široký

Mohla bych babičce koupit krásnou kytičku, to by jí jistě udělalo radost. Až pojedeme s Honzou na výlet, koupíme v květinářství kytici růží, lilií a jiných oblíbených babiččiných květin. Do kytice dáme umělého motýla na drátku. Určitě se to bude líbit babičce i mně a dědečkovi. Evelína Bláhová

DĚKUJEME,

že jste se zapojili 13.11. 2017 do Světového dne laskavosti!
Máme radost, že se přihlásilo 400 subjektů
a více než 10 000 dětí.
Nezapomeňte, že laskavost plodí laskavost!

Tým NKJ, ambasador Jirka Král a Tomáš Klus

Barča Přizv
Dominika Trčková
Míša Jezulová
Tomáš Konečný
Jirka
Barča Přizv

 Nadace
Karla Janečka

14. 11. v 10 hodin navštívila II. PrŠ Neviditelnou výstavu.

14. 11. žáci VI. A a T. Singer a D. Váša zhlédli program o vesmíru v Štefánikově hvězdárně.

Návštěva hvězdárny

V úterý 14.11 jsme s paní Zajicovou navštívili Štefánikovu hvězdárnu. Byl to opravdu zajímavý zážitek. Po krátkém úvodu na začátku nám paní z hvězdárny pustila film o hvězdách, sluneční soustavě, planetách a vesmíru obecně. Film byl zajímavě zpracovaný a dozvěděli jsme se v něm spoustu zajímavých věcí. Všechno bylo v tomto filmu rozebráno dopodrobna, takže jsme se například o každé planetě dozvěděli, jak je stará, kolik má měsíců, jak se jmenují a spoustu dalších informací. Po skončení filmu nám dala paní z hvězdárny prostor na dotazy. Ptát se mohli žáci i učitelé. Když se všichni zeptali na svoje dotazy a dostali odpověď, šli jsme dál. Šli jsme se podívat na věc, ze které vyzařuje infračervené záření, a když se jí člověk dotkne, je to hodně příjemný pocit. Díky infračervenému záření byla tato věc docela teplá, což se nám všem náramně hodilo, protože v místnosti, kde nám byly tyto přístroje ukazovány, byla hodně velká zima. Potom jsme se koukali na dalekohledy. To bylo zajímavé především pro naše vidící žáky, ale i pro mě to byl také zajímavý zážitek, protože jsme si mohli prohlédnout, jak dalekohled vypadá. Potom jsme se šli podívat na meteority. Bylo jich hned několik a všechny vypadaly opravdu zajímavě.

Pak jsme se vrátili zpět. Paní z hvězdárny se s námi rozloučila, my s ní taky a šli jsme zpět do školy.

Tato návštěva Štefánikovy hvězdárny se mi opravdu líbila. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí, prohlédli si různé zajímavé předměty, podívali jsme se na zajímavý film, zameškali jsme pár hodin vyučování... No prostě to nemělo chybu.

Tomáš Hron, 7. ročník

Hvězdárna se jmenuje Štefánikova a nachází se na Petříně. Neslouží k nějakým vědeckým výzkumům, protože je uprostřed města. Slouží pouze pro pozorování už objevených hvězd, planet nebo mlhovin. Ve hvězdárně jsme si pouštěli film o vesmíru. Byl to vlastně takový výlet do těch míst, kde se člověk zatím nedostane. Například jsme zkoumali různé planety.

Merkur je planeta, která je nejbližší ke Slunci. Ve dne je teplota na povrchu přibližně 470°C. V noci je teplota mínus 170°C. Na této planetě není voda.

Venuše: O Venuši se říká, že to je sestra Země, Ale není to tak. Ve dne je teplota přibližně 500°C. V noci je mínus 160°C.

Mars: Mars je rudá planeta, která je lemovaná různými krátery a dolinami.

Jupiter: Jupiter je planeta, která se skládá z plynů, například z hélia a vodíku. Jupiter má 60 měsíců. Na jednom z nich Evropě je pod ledovou slupkou slaný oceán.

Saturn: Saturn je především známý svým prstencem. Tento prstenec je široký, ale zároveň tenký.

Po zhlédnutí filmu jsme si prohlédli model černé díry. Potom jsme si prohlíželi meteority. Také jsme si mohli prohlédnout dalekohled starý 100 let. Mohli jsme vidět střechu, která vypadá jako kopule. Tato střecha slouží k pozorování různých objektů, např: hvězd nebo planet. Většinou se pozoruje v noci, ale například Slunce se pozoruje ve dne. Dalekohled se ovládá speciálními kruhy. Také jsme si mohli osahat modely planet sluneční soustavy. Tyto modely byly vyrobeny z polystyrénu. Byly tam také na osahání plastické krátery na měsíci. Dozvěděli jsme se, co je to měsíční moře. Měsíční moře jsou výlevy lávy, které zakrývají krátery.

Závěr:

Všechno bylo moc pěkně připravené a bez nedostatků. Nejvíce se mi líbil film, model černé díry a modely planet sluneční soustavy.

Matvej Lavrjuk, 7. ročník

Bylo to super!! Zkoušeli jsme zvednout 500kg meteoritu. Meteority mohou být malé i velké. Měli tam i model černé díry, ve kterém jsme mohli posílat hopíky.

Damián Váša, 7. ročník

Poslouchali jsme film Lety ke hvězdám. Mohli jsme se podívat na dalekohled a na veliký meteorit. Super byl model černé díry, do kterého jsme mohli házet kuličky, které se tam ztrácely.

Tadeáš Singer, 7. ročník

14. 11. proběhla dopoledne **pedagogická rada vychovatelů** a odpoledne **učitelů**.

15. 11. se konalo **zasedání Školské rady**.

20. 11. se mohli vybraní žáci zúčastnit na pracovním **projektu japonské výtvarné umělkyně Takahashi**.

21. 11. proběhla v **knihovně na Pohořelci beseda s panem Jiřím Brožem**, který žákům představil život a dílo **spisovatele Jaroslava Foglara**.

Pořad o Jaroslavu Foglarovi.

Pořad probíhal v knihovně. Pořadem nás provázel pan Brož. Vyprávěl o Jaroslavu Foglarovi. První jeho kniha se jmenovala Hoši od Bobří řeky. Nejdříve vycházela jako četba na pokračování. Jaroslav Foglar vedl také junácké hnutí Dvojka.

V období války bylo junácké hnutí zakázáno, ale Jaroslav Foglar tajně vzal z jejich klubovny kroniku. Jaroslav Foglar měl přezdívku Jestřáb. Mezi jeho další knížky patří: Chata v jezerní kotlině, Tábor smůly, Rychlé šípy, Stínadla se bouří a Tajemství velkého Vonta.

Závěr: Tato beseda se mi velmi líbila, protože pan Jiří Brož nám recitoval některé úryvky z Foglarových knih. Nejlepší z nich byla Tábor smůly. U této knížky jsme se všichni bavili.

Všechno bylo moc pěkné.

Matvej Lavrjuk, 7. ročník

Byli jsme na besedě o Jaroslavu Foglarovi. O panu Foglarovi vyprávěl v knihovně pan Jiří Brož. Pan Brož vyprávěl o jeho životě a mládí. Foglar se začal o knížky zajímat už jako dítě, když byl ve 3. třídě. Pan Brož nám taky pouštěl trampskou nahrávku. Jeho první knížka byla Hoši od Bobří řeky. Na besedě se mi něco nelíbilo a něco se mi líbilo. Takže se mi beseda líbila na půl ne a půl ano.

Jarda Kluch, 10. ročník

21. listopadu jsme se zúčastnili besedy o Jaroslavu Foglarovi. Dozvěděli jsme se, že se Foglarovo rodiště možná stalo předobrazem známých Stínadel. Foglar byl v dětství vášnivým čtenářem a již tehdy se pokusil napsat svou knihu, která však neměla moc velký úspěch. Stal se členem junácké skupiny Dvojka, kde také získává přezdívku na celý život „Jestřáb“. Po odchodu se stává vedoucím této skupiny a ve 23 letech napíše Hochy od Bobří řeky, kteří mají obrovský úspěch. Bohužel pro Foglara jakékoli nedemokratické síly nemají rády Foglarovy knihy, takže by se dalo říci, že se Foglarův život skládá z krátkých období, kdy může vydávat a dlouhých, kdy je zakázán. Kromě toho pan Brož přednáší některé úryvky z Foglarových knih, jmenovitě z knihy Hoši od Bobří řeky, Rychlé šípy a Tábor smůly. Poslední si pamatuji asi nejvíce, protože o tom nejmenovaný hoch provádí průzkum pro noční hru a využívá nabídky hochy s přezdívkou Grizzly, že pojedou na jeho kole. S tímto kolem však neujedou pomalu ani 200 metrů, aniž by se jim něco nerozbilo. Beseda se mi velmi líbila, jen lituji toho, proč si skupina z Rychlých šípů říká Vontové.

Richard Horák, 9. ročník

Před besedou jsem o Jaroslavu Foglarovi věděla jen to, že byl spisovatel a napsal knihu Rychlé šípy. Dne 21. listopadu 2017 jsme byli v knihovně na Pohořelci na besedě o něm a jeho životě. Na besedě jsem se dozvěděla hodně nových věcí, ale zapamatovala jsem si jich bohužel jen pár. Jaroslav Foglar měl mladšího bratra, a když byli malí, tak jim umřel tatínek, a maminka s nimi zůstala úplně sama. Lidé až do jeho smrti ho přezdívali Jeřáb. Beseda se mi docela líbila.

Marie Kluchová, 9. ročník

Pan Brož osobně Jaroslava Foglara poznal. Foglar to neměl jednoduché ani za války, ani za komunistů. Přes zákaz vedl skautský oddíl Dvojka. V dobách 2. sv. války nesměly být tištěny jeho knihy a za komunistů to bylo také tak.

Toník Půlkrábek, 10. ročník

Pan Jiří Brož nám napínavě vyprávěl z Foglarovy knihy Záhada hlavolamu a veselé vypravování z knihy Tábor smůly. Mohla jsem si také prohlédnout ježka v kleci.

Evelína Bláhová, 7. ročník

Zaujalo mě, že se Jaroslav Foglar narodil v Nuslích, kdy ještě Nusle nebyly součástí Prahy. Letos si připomínáme 107. výročí jeho narození.

Marek Čtvrtečka, 10. ročník

Pan Brož nám ukazoval ježka v kleci a pouštěl nám nahrávku trampské písničky Askalóna.

Eliška Marešová, 10. ročník

22. 11. proběhla pravidelná preventivní **zubní prohlídka**.

23. 11. Žáci 9. a 10. ročníku vyrazili na **exkurzi do Terezína**.

Jako první jsme se byli podívat do pevnosti, která byla hodně zachovalá. Byli jsme v kanceláři šéfa zdejšího koncentračního tábora Jokla, který byl po válce v pevnosti vězněn a pak byl i popraven.

Do jedné cely se ve starší části pevnosti muselo vejít devadesát vězňů, Pak tam byly hodně kruté samoty, ve kterých byl sice jeden člověk, ale neměl tam ani záchod a většinou to byla pro vězně konečná stanice.

V nové části pevnosti, kterou postavili vězni, to bylo ještě horší, protože tam mohlo být v jedné cele vězňů čtyři sta.

Pak jsme se šli podívat do ghetta, ve kterém byli židé, většina toho ghetta je opravená a nejspíš v některých domech bydlí lidé, já si nedokážu vůbec představit, že bych v takovém domě bydlela. My jsme byli docela dlouho v kasárnách, ve kterých byly obrázky a fotky lidí, kteří tam bydleli. Návštěva Terezína pro mě byla hodně zajímavá a poučná, chtěla bych se někdy podívat do jiných koncentračních táborů, protože si myslím, že je hodně důležité, abych to udělala. Chtěla bych tam jet v co nejbližších letech, protože teď můžu přece jenom ještě potkat někoho, kdo to zažil.

Nela Franková, 9. ročník

Dne 23. listopadu 2017 jsme společně se třídou VII. A. navštívili město Terezín. V Terezíně jsem se dozvěděla, že tam bylo hodně lidí za druhé světové války zavražděno. Vraždili tam i malé děti. V koncentračním táboře byla jedna menší místnost, kde spalo 90 lidí a větší místnost, kde spalo, myslím, že 600 lidí. Ve sprchách to bylo tak, že tam bylo 24 sprch a pod každou se sprchovalo 5 lidí. Navštívili jsme také hřbitov, kde nám paní učitelka Výmolová přečetla, že tam zemřel malý tříletý chlapec Jaroslav Raich. Výlet do Terezína byl velmi zajímavý, poučný a pro mě hodně smutný. Jsem moc ráda, že jsem tam mohla jet.

Marie Kluchová, 9. ročník

Byli jsme s paní Výmolovou, Vondřejcovou a Danielou Horníčkovou v Terezíně. První, co jsme navštívili, byl hřbitov, potom jsme šli pro průvodkyni. Paní průvodkyně nám ukázala pokoje, některé byly malé a některé velké. V malých místnostech bylo 6 paland a byly třípatrové a na každém patře leželo mnoho lidí. Velké místnosti měly 10 paland a byly čtyřpatrové. Když jsme si všechny pokoje prohlídli, šli jsme do sprch. Dále pokračoval tunel, který byl 560 metrů dlouhý, celý okruh hradeb měří 4 km. Další bylo krematorium, byly tam 4 pece.

MŮJ NÁZOR: TO CO DĚLAL HITLER, BYLO HNUSNÉ. LIDI BY SE MĚLI MÍT RÁDI A NE SI UBLIŽOVAT.

Výlet se mi líbil, protože jsem se dozvěděl něco zajímavého. Byl to dobrý nápad nás tam vzít.

Jarda Klucho, 10. ročník

Vyjeli jsme s paní Vondřejcovou v 7.45 autem do Terezína. Nejprve jsme byli v Malé pevnosti. Tam jsme si ji celou prošli. Druhé, co jsme udělali, jsme jeli do ghetta. Tam jsme si došli do kavárny na teplý čaj. Třetí, co jsme udělali, jsme šli na náměstí. Čtvrté, co jsme udělali, jsme šli do kasáren. Tam jsme viděli film, a šli jsme na výstavu. Pak jsme se šli podívat do Bohušovic. Nakonec jsme jeli zpět do školy.

Ohodnocení: Ten výlet se mi moc líbil.

Eliška Marešová, 10. ročník

Do Terezína jsme jeli ve čtvrtek 23. listopadu. Ze školy Jaroslava Ježka jsme vyjeli někdy před osmou hodinou. Jeli jsme tam autem s paní Vondřejcovou. Když jsme tam dojeli, tak jsme se šli podívat do místnosti, kde spali vězni. V pokoji byly třípatrové palandy. Potom jsme šli do koupelny, kde byly sprchy, ze kterých dříve tekla voda. Bylo tam také umývadlo. Po návštěvě koupelny jsme navštívili věznici, ve které byli zavření vězni, kteří jeli vlakem do Bohušovic a museli být v koncentračním táboře. Věznice byla hodně úzká. Pak jsme šli chodbou. Ta byla dlouhá 560 metrů. Procházka chodbou se mi líbila ze všeho nejvíce. Když jsme došli na konec chodby, byli jsme šťastní, že jsme zase venku na čerstvém vzduchu. Potom jsme se najedli. Měli jsme sýrový rohlík, citrónový čaj, chléb s řízkem a sušenku. Po obědě jsme nasedli do auta a jeli jsme na náměstí, kde jsme se s paní průvodkyní podívali do ghetta. Po prohlídce ghetta jsme se podívali do židovské ubytovny. Když jsme vyjeli výtahem do prvního patra, spatřili jsme pokoj, ve kterém byly palandy pro vězně. Na závěr jsme se podívali do Bohušovic nad Ohří, kde končila železniční trať, po které se vězni dopravovali z nádraží Praha – Bubny. Potom jsme jeli domů. V Kralupech jsme vysazovali Tondu Půlkrábka a na Strossmayerově náměstí paní vychovatelku Danielu. Cesta do školy byla dobrá, ale náročná. Zastavovali jsme hodně často, protože byla kolona. Tím pádem jsem zameškal hodinu klavíru.

Výlet byl krásný. Jsem rád, že jsme se setkali s tak hodnou průvodkyní a že jsme se toho hodně dozvěděli.

Marek Čtvrtečka, 10. ročník

24. 11. proběhla v sále školy **přednáška pro ARZPD.**

24. – 26. 11. se vybraní žáci zúčastnili **sportovního soustředění v Opavě.**

Ve dnech 24. - 26. 11. 2017 se Amálka Brožová, Damián Váša, Honza Singer a Kryštof Chábera zúčastnili soustředění v míčových hrách pro zrakově postižené v Opavě. Kromě tradičního goalballu měli možnost zahrát si také showdown a seznámit se s futsalem.

Bára Kubálková, vychovatelka

27. 11. od 11 hodin proběhla **beseda s redaktory časopisu pro nevidomé Kontakty**. Na besedu přišli šéfredaktor časopisu Zora pan Václav Senjuk a pan redaktor Jiří Hubáček.

Dnes byla beseda s pány redaktory časopisu Kontakty, kteří představovali tento časopis. Vyprávěli a popisovali, jaké jsou v časopisu články a jakými tématy se články zabývají. Pak se pan redaktor Jiří Hubáček se ptal na podněty k časopisu a také se mluvilo o tom, o čem by se mělo psát, a jaké jsou naše zájmy. Škola od nich dostala nabídku časopisů, které vycházejí v Braillově písmu a v černotisku. Pak následovala diskuse na téma čtení a psaní. Beseda byla zajímavá a vtipná.

Daniela Leitemannová, II. PrŠ

Mluvilo se nejen o časopisu Kontakty, ale také o tom, že hodně mladých lidí v dnešní době nečte. Místo aby se četlo, mladí zhlíží ty svoje profily na facebooku a twitteru.

Matouš Horák, II. PrŠ

28. 11. proběhla v sále **beseda s paleontologem doc. Martinem Košťákem**.

29. 11. navštívila MŠ divadlo U Hasičů, kde žáci zhlédli představení **Putování do Betléma**.

30. 11. v 10 hodin proběhlo na pracovním vyhlášení listopadové soutěže ze čtenářského koutku o nejlepšího draka či saň. Soutěž měla výtvarnou a literární kategorii a připravily ji paní učitelky Červeňáková a Pfeiferová.

*Slyšte, slyšte,
kluci, holky, praktičáci i ze školky,
vyhlašuji zde velké klání
o nejhezčího draka se saní.
Během tohoto měsíce
snažte se co nejvíce.
Vaše práce oceníme,
po zásluze odměníme.
Účastni se sám, či s týmem,
doplň výtvar třeba rýmem.*

**Draci mohou přilétat během
měsíce listopadu do 1. B.**

Vyhlášení:

Výtvarná díla

Kategorie kolektivních prací

1. místo II. A
2. místo MŠ
3. místo 1. B

Jednotlivci

1. místo Nela Černošáková ze III. A
2. místo Markéta Benešová III. A
3. místo Pepa Klucho ze II. praktické

Literární díla – básně

1. místo žáci II. A
2. místo Richard Horák ze VII. A
3. místo Evelína Bláhová ze VI. A

Zde jsou jejich básně:

Žáci II. A O drakovi

*Drak potkal saň,
byla krásná jako laň.*

*Nejdřív byli kamarádi
a potom se měli rádi.
Na svatbu je třeba frak,
který ale ztratil drak.
A tak si vzal jenom oblek,
jako by byl pouhý člověk.*

*Svatbu měli velikánskou
a hořeli k sobě láskou.*

*Na líbánky spolu jeli
a pak hodně dětí měli.*

Richard Horák

Danění saň

Prezident drak daní saň.

Sani, braň se zdanění!

Každého zdanit drak jen umí.

Braň, braň se sani!

*Bránila se saň, bránila,
vláda ji stejně zdanila.*

Evelína Bláhová

Draci

*Létající draci
jsou nám pro legraci.*

*Třepetaj se na nebi,
nelétaj jak ptáci.*

*Ptáci se jim smáli,
křídly zamávali.*

*Na nebi jsou nemotorní,
nezmizí nám v dáli.*

*Fotografie z karnevalové diskotéky na
internátě:*

